

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

419 האשק שיחת הרא"ש זיע"א אורכא יו"ט ראשון של פסח תשל"ה ה'אבא ל'זפאס ע"י א.א.

419

שלו, וכאשר אין לו מה להוציא ממנו מסתיימת לה כל החברות. פתאום אין חברים, אין שום דבר, והוא מתבודד עם עצמו, והשטן מעניק לו סיפוק עד שהוא קובר אותו. הוא יכול לזון אותו שנים על גבי שנים בכדי להרחיק אותו מהחברות, ובכך הוא מרחיק אותו מהקדושה, מהנצח.

- ה -

בגלל זה אנו בגלות אלפי שנים והבית השלישי עוד לא נשלם. כי כל ענין בית המקדש הוא "ונשלמה פרים שפתינו". כל המטרה שהרבש"ע ציוה לבנות לו בית ולשחוט בו קרבנות ולהקריבם על גבי המזבח, ובכל יו"ט היו קרבנות מיוחדים, הוא בכדי ללמד אותנו שאנחנו צריכים להקריב את עצמינו כמו שמקריבים את הקרבנות, וכמו שיש קרבנות שהם "כליל תקטר" כך אנו צריכים להיות בשבילו, להיות בבחינת "כליל תקטר". ובכדי להשיג את זה עלינו להחזיק בחברותא באהבה שאינה תלויה בדבר. בשעה שאדם עומד בשיא הכאב, והכלב הזה השטן נותן לו דמיון של סיפוק ומפתה אותו להתפנק, ובזה הוא הורס אותו ומפריד בין החברים, באותה שעה עליו לדעת שכל הכאב הזה אינו מן החבר, זה מן הרשע של הרשעות שאינה מאפשרת להשלים את האבנים ולגמור את הפאר של הבית השלישי. אולם כאשר אנו נחיה בבחינת "כליל תקטר" בשביל הבורא עולם, באהבה שאינה תלויה בדבר, זה יהיה "ונשלמה פרים

האדם אינו יכול להכיל ולדמיון את הכאבים הנוראים הללו, ואת המציאות הנגדית שהשטן מזין אותו עם הסיפוק של התענוגים שלו כדי שיפול בכאבים וישבר. ובכדי להגדיל את היסורים הוא מפריד גם את החברותא. ופתאום אחד נעלם מן השני, כי הוא כבר לא באהבה התלויה בדבר.

וגורם החברים נלחמים אחד בשני ועושים זה לזה מסריקות של ברזל. אי אפשר לדמיון את עוצמת הכאבים הללו. אולם באותה שעה שהאדם עומד במצב הזה, שהדמיון שלו מראה לו שהחבר כביכול נתן לו מכה והוא רוצה להשיב לו מנה אפים, זה צו קריאה מהקדושה להשלים את האבנים, שהבית השלישי יהיה נבנה בתפארתו, והרבש"ע יוכל להורידו ולהשרות את שכינתו עלינו. אז הסכנה גדולה עד מאד, שלא להתפתות אחר הסיפוק שהשטן נותן. כי יחד עם הכאבים שהוא מכאיב הוא נותן סיפוק של עצבות ומסכנות, וזה גורם לפירוד בין אחים. ואין סיפוק של נשיקות, של אינטרסים, של אהבה התלויה בדבר, בזמן הזה יכול להיות רק אהבה אמיתית שאינה תלויה בדבר. וכאשר אנו מתחזקים במצב הזה לחיות באהבה שאינה תלויה בדבר, מתחילה אהבה הבורא, אנו חיים אתו והוא מצמצם את עצמו עלינו. קודם לכן לא שייך שום דביקות, עד אז אנו חיים בהפקרות כחיות טורפות וכל אחד רק מחפש דרכים בחכמתו איך להוציא מהחבר מה שהוא יכול להשיג ממנו מהאינטרסים

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

419

שפתינו". באופן זה הרבש"ע מתגלה עלינו, ע"י הסיבות והנסיגות שהוא שולח לנו.

הרבש"ע שולח את הנסיגות במידה, באופן שהאדם יוכל לעמוד בהם, אולם האדם מביא על עצמו את הכשלון בכך שמגדיל בעצמו את הנסיון מליירדי פעמים בגלל שרועה לקבל את הסיפוק של העצבות, וכך יוכל לחיות עם הכלב הזה השטן שאיתו הוא רוצה לחיות. בגלל זה אנו חיים בגלות אלפי שנה, וכל אחד לומד את התורה שלו ולא את תורת השם. את תורת משה הוא הופך לפינוק וגאווה, והוא עוד מכנה את זה "קדושה" - מי בקש זאת מידכם רמוס חצרי אמר ישעיה הנביא.

כולנו צריכים לדעת שבגלל זה אנו בגלות. כי באותה שעה שנגמרים האינטרסים והאדם נכנס למצב של אהבה שאינה תלויה בדבר, אז הוא הזמן שצריך להשלים את האבנים של הבית השלישי עם כל הפאר, שאין כל ערוך ודמיון בינו לשני הבתים שנחרבו. אולם דוקא אז מתחיל פירוד, ואנו חיים בבית המקדש של השטן שנותן לנו סיפוק. הוא נותן את העצבות, ואת העצלות, ואת היאוש, ואת הבכי, והאדם נהיה מלא טענות: התפללתי כבר אלפי אלפי פעמים למה הוא לא עונה לי? איפה כל הצדקות שעשיתי? מה עם כל הדברים שאני הקרבתי? במה אני שונה מהשני שחי חיים טובים. לדאבוני הגדול אני מדבר עם אנשים וזה מה שאני שומע מהם: "למה הולך לי רע?" "למה לשני טוב? וכי אני יותר גרוע ממנו?" "כמה צדקות פיזרתי וכמה

טובות עשיתי לאנשים, מה הרבש"ע רוצה ממני?! "הצדק איתו אבל למה הוא עושה לי ככה?". זה הוא החורבן שלנו. ובגלל זה אנו ממשיכים לחיות בגלות. כי הבית השלישי יבנה רק על ידינו, ואנו צריכים לגמור את כל האבנים בשלימות הפאר, ובשביל זה אנו צריכים לחיות כל אחד עם השני ללא אינטרסים - כליל תקטר. ולמרות שאנו סובלים סבל שאין כדוגמתו, כל זה הוא להביא אותנו את התכלית, להגיע למחוז חפצנו למלא את תפקידנו לבנות את הבית השלישי שיבנה רק מהאש של שפתינו. כמו שבבית המקדש הקרבנו קרבנות על אש המזבח, כך באש של שפתינו יהיה שלימות של עולה. בזה אנו משלימים את האבנים ואת הפאר של בית המקדש השלישי, ועי"ז הקב"ה ישרה שכינתו עלינו, ויגלה את עצמו עלינו עם כל המציאות שלפני חטא עץ הדעת, ואנו נחיה עמו בשלימות.

אבל בכדי להגיע לזה צריך לסבול כאבים שאין כדוגמתם. יסורים שאי אפשר לסבול אותם אם לא נתאחד. לאמיתו של דבר הרבש"ע נותן לאדם רק יסורים שהוא יכול לשאתם, אולם השטן מגדיל את הלבוש שלו ומפשיט מאתנו את הלבוש של הקדושה שהרבש"ע מלביש עלינו בכדי שנוכל לסבול את הכאבים.

הרבש"ע שולח לנו יסורים שנוכל לסבול אותם מכיון שהוא רוצה להביא אותנו לתכלית השלימות שהוא יעד בעולם - לבנין הבית השלישי. אך במצב בו אנו

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

419 ט

ממנו, ולא אמר לעצמו "הוא כבר זקן, כבר שמונים שנה הוא שימש בשירות הקדושה, ונכנס לפני ולפנים בקודש הקודשים לכפר על העוונות של בני ישראל, ואם הוא יצא בשלום סימן שעבד את עבודתו בשלימות". גם אחרי שמונים שנה שכיפר את העוונות לא התעייף השטן ולא התיאש ממנו, ולא אמר "איך אני יכול ללכת אליו עכשיו, אחרי שהוא כ"כ רגיל בעבודתו", וכך הצליח בסופו של דבר להביא אותו להיות צדוקי.

המשך יבוא אי"ה

שרויים אי אפשר עדיין שהוא יבנה את הבית השלישי. וזה תלוי בנו. איך אנחנו אוהבים את החברים, ועד כמה אנו מאוחדים. אך לדאבוננו הגדול בכל הדורות עד היום שמענו רק על אהבת דוד ויהונתן כסמל של אהבה שאינה תלויה בדבר, מדוד המלך ועד עכשיו עברו דורות על גבי דורות ולא שמענו ולא ראינו שנרשם בספרים עוד דוגמא נוספת של אהבה שאינה תלויה בדבר. אך עם כל זה אסור לנו להתיאש כמו שהשטן אינו מתיאש, גם אחרי שמונים שנה שיוחנן כהן גדול שימש בכהונה גדולה לא הרפה

שהשמחה במעונם

הר"ר נחום פסחוביץ ומשפ' להולדת הבן
הר"ר מרדכי קורנפלד ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר צבי ראנד ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר שמעון קורנפלד ומשפ' להולדת הבן
הר"ר דוד דרלי ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר מנחם יהושע רובינפלד ומשפ' לנישואי הנכד
הר"ר ישעיה רובינפלד ומשפ' לנישואי הבן
הבה"ח יוסף רובינפלד לנישואיו
הר"ר שמעון קליין ומשפ' לאירוסיו הנכד

לעילוי זש"בת

הבחור יוסף צבי קליין ז"ל נלב"ע ד' כסלו תשנ"א
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע